

Dingsdag

den 10 Januarij.

FRANKFORT, den 6ten Januarij.

Volgens handelsbrieven uit Livorno, zou het hof van Sardinië bij de Europese mogendheden, inzonderheid bij Engeland, er bezwaren tegen ingebracht hebben, dat aan Frankrijk het onbeperkte bezit van Algiers gelaten werd. Daardoor zou de gansche Italiaansche halve wereld te gronde gaan, en Frankrijk eene suprematie op de Middellandsche zee verkrijgen, welke voor geene op deze zee handelsdrijvende natie onverschillig zou kunnen wezen. Ook te Konstantinopel zou het Sardinië hof hierover verfoegen hebben ingebracht.

Volgens berichten uit Zwitserland, van den 1sten dezer, is te Neuenburg een kriegsraad gehouden over den aanvoerder der muitelingen, *Rosinger* genaamd, die met de wapens in hand is gevangen genomen. Van de tien leden hebben er slechts 6 voor de doodstraf gestemd. De generaal *van Pfuël* heeft te kennen gegeven, dat hij dit vonnis aan Zijne Majesteit den Koning van Prussen zou mededeelen. Men zegt, dat de uitspraak van den kriegsraad op de troepen een ongunstigen indruk heeft gemaakt.

Een der Württembergische dagbladen meldt, dat het Oostenrijksche hof bericht naar Rome gezonden heeft, dat er eene militaire demonstratie langs de grenzen van den kerkelijken staat zal plaats hebben. Het oogmerk dezer demonstratie zoude wezen, om de maatregelen van den Paus, om zijn gezag in de provincien te herstellen, des noods door kracht van wapenen te ondersteunen. Het gezag van den heiligen stoel wordt daar schier niet meer erkend en de gewezen president van de provisionele regering, *Vicini*, die van de amnestie uitgesloten was, is naar Bologna teruggekeerd, zonder dat men hem in het minste gemoed heeft. De belastingen worden ook niet meer betaald.

Men spreekt te Weenen van de feestelijkheden, welke aldaar den 1sten Maart zullen plaats hebben. Op dien dag zal namelijk de Keizer het 40 jaar zijner regering volbragt hebben, eene gebeurtenis, welke in het huis van Habsburg slechts tweemaal (bij *Leopold I* en *Maria Theresia*) plaats had.

Van den 7^{den} Januarij.

Brieven uit Alexandria, welke te Venetië ontvangen zijn, melden stellig, dat de Onder-Koning van Egypte den Grooten Heer den oorlog verklaard, en daarvan aan de grooten van Egypte, in eene in de opene lucht gehouden vergadering, kennis gegeven heeft. In zijne, te dier gelegenheid, gehoudene aanspraak, heeft hij de bezwaren tegen den Sultan opgesomd. Moldavië, Wallachië, Griekenland en schoone gewesten in Azie en Afrika waren door de schuld des Sultans verloren. Derhalve was hij onbekwaam om te regeren, en bij onderkoning achtte zich verplicht, als beschermmer des rijks en der godsdienst op te treden.

In het laatste der vorige maand zijn te Mentz ook eenige zendelingen der St. Simonisten aangekomen. In Zwitserland worden er ook verwacht.

In den avond van den 5^{den} dezer is te Hanan oproer geweest. Men heeft het toluhuis aangevalen en de tolbearbten verjaagd.

BEREYN, den 1sten Januarij.

Z. M. de Koning heeft den generaal-majoor *van Pfuël*, Hoogstdezelfs commissaris te Neuenburg, in Zwitserland, tot luitenant-generaal benoemd en dezelve de orde van verdiensten verleend.

De Koningsbergsche courant meldt het volgende: « Nadat het grootste gedeelte der Poolsche officieren en gemeenen, die op Pruisisch grondgebied de wijk genomen hadden, de amnestie, hun door Z. M. den Keizer van Rusland verleend, dankbaar aannemende, naar hunne haardsteden teruggekeerd was en op de grenzen een welwillend onthaal gevonden had, was aan een aantal misleiden onder hen, die haardsteden en vaderland vermaadden, toegestaan geworden, om voorloopig en tot nadere order in deze provincie te verblijven. Wegens het kleine getal dezer manschappen, kon men ze echter niet in de vroegere kantonnementen laten. Ook was het noodzakelijk, om deze streken, welke reeds sinds lang den last der inkwartiering gedragen hadden, verlichting te verschaffen. Dit dien hoorde was eene verlegging dezer manschappen naar naburige plaatsen verordend geworden. Dan een aantal dier misleiden menschen, wenschende deze streken ontruimd te zien, ging in hunne dwaze vermaning zoo ver, dat deze orders niet te voldoen, en aan den staat, die hen in bescherming genomen had, te waken voorschrijven, hoe en

waar hun huisvesting zoude verleend worden. Eenige honderde van die wederspannigen hadden zich den 22sten December, tegen de gegeven orders aan, naar Elbing begeven, doch werden door de patroeljes van het garnison aldaar aangehouden en op de markt verzameld, waar hunne wapens, na voorafgaande welwillende vermaning, de order tot vertrek naar de nieuw aangewezen kwartieren gegeven werd; doch ook hierin weigerden zij weder te voldoen, dewijl kwaadwilligen hen in den aan gebragt hadden, dat deze verandering van kwartieren ten oornijk had, om hen niet geweld over de Poolsche grenzen te voeren. Eene vreedzame wederspannigheid kon en mocht niet geduld worden; naar de gestrengheid der krijgswetten zou zij met den dood hebben kunnen gestraft worden; doch inschikkelijkheid en medelijden met de dwalenden bewogen de Pruisische militaire overheden om voor dit maal nog zachtere maatregelen te nemen. In het algemeen was er bevel gegeven, om de wederspannigen zoo lang zonder vuur en stroo bij water en brood te laten bivakkeren, tot zij tot gehoorzaamheid wederkeerden; doch de plaatselijke gesteldheid van Elbing leverde een nog beter en ook zachter hulpmiddel op, om deze lieden, die bij de reeds ingevallene donkerheid geenszins aan hunne willekeur konden over gelaten worden, onder doelmatig streng opzigt te plaatsen, daar hun gedurende den nacht het exercitie-huis aldaar tot verblijf aangewezen werd. Het bevel, om zich daarheen te begeven, werd echter mede niet nagekomen, en het scheen zelfs, dat men zich er met der daad tegen wilde verzetten. Op deze wijze hadden deze menschen het geduld der Pruisische bevelhebbers ten einde ebragt; een gereed staand eskadron hussaren kreeg order, om met de platte sabl de noodzakelijke gehoorzaamheid te bewerken, en zoo doende werden de wederspannigen in het exercitie-huis opgesloten en van buiten bewaakt. Zelfs na dit bewijs van openlijke ongehoorzaamheid jegens de Pruisische bevelhebbers, die nu reeds maanden lang met groote inspanning voor het onderhoud dezer vreemdelingen gezorgd hadden, waren zij nog inschikkelijk genoeg, no verloop van eenigen tijd de ongehoorzaamheid door een hanner eigene officieren, tot gehoorzaamheid en tot vertrek naar de aangewezen kwartieren te vermanen; doch ook dit bleef vruchteloos, en den volgenden morgen hield de wederstreving bij de meesten eerst op, die bij de overigen tot des voormiddags elf uur voortdurend, en waarover zij bij bedaarder nadenken gewis berouw zullen gevoelen. De bedoelde manschappen werden derhalve met brood en brandewijn voorzien en terstond naar de aangewezen kantonnementen vervoerd.

Van den 6ten Januarij.

Z. M. de Koning heeft bij besluit van den 26sten December j. l. te kennen gegeven, geene amnestie, zonder uitzondering, aan de onderdanen uit de provincie Posen, die aan den opstand in Polen deel genomen hebben, te kunnen toestaan. Daarvan zijn uitgesloten degenen, die, toen zij zich naar Polen begaven, ambten bekleedden en pensioen genoten, alsmede degenen, die, aan den opstand in Polen deel genomen hebbende, niet voor 1 April 1832 vrijwillig terug keeren.

Landeigenaars, in de amnestie begrepen, zullen gedurende vijf jaren zonder uitdrukkelijk verlof van den regeringspresident zich niet uit de provincie mogen verwijderen; zij zullen van de staten-vergaderingen uitgesloten zijn en gedurende dien tijd geen openbaar ambt kunnen bekleeden.

LONDEN, den 3^{den} Januarij.

Gisteren is er op nieuw een kabinetsraad gehouden, en daarna heeft de Russische ambassadeur eene lange bijeenkomst met onzen minister van buitenlandsche zaken gehad. Men zegt alhier, dat de op den 30sten December naar Berlijn en Weenen afgezonden koeriers stellig antwoord zullen medebrengen nopens het traktaat van 15^{den} November. Alles schijnt op hunne terugkomst te wachten. Sommigen willen dat lord Grey ontevreden is dat zijne plannen worden tegengewerkt.

Ierland blijft steeds onrustig. *O'Connell* is er woelende en op onderscheidene plaatsen worden de gewelddadigheden hernieuwd.

PARIS, den 3^{den} Januarij.

Bij de gelukwenschingen, welke de staatshoofden op den 1sten Januarij gezamenlijk aan den Koning hebben gedaan, heeft de Koning

ven, dat de bemoeijingen der mogendheden steeds daarheen strekten, om den vrede in Europa te bewaren. De Koning heeft daarop geantwoord, dat hij het behoud van den vrede als de eerste behoefte der beschaving beschouwde.

— Een der revolutionnaire dagbladen verspreidt het gerucht, dat de Koning voornemens zou zijn, om ten behoeve van zijnen oudsten zoon afstand van den troon te doen.

BRUSSEL, den 5den Januarij.

In den *Courrier* wordt den minister van oorlog, den heer *de Brouckere*, verweten, dat hij, onlangs op eene audientie des Konings te Leuven, tegen den gewezen kommandant van Leuven, die verzocht weder geplaatst te worden, hevig is uitgevaren. Een der knoopen van des kommandants rok was los geraakt, en dit had de minister hem ook als op eene brutale wijze aangewezen, alsoeene onbefamelijke achteloosheid, als men in de tegenwoordigheid des Konings werd toegelaten.

De heer *Gendebien*, van zijnen kant, heeft den heer *de Gerlache*, president van de kamer der vertegenwoordigers, in den *Courrier* eenschuldig doorgesproken over deszelfs aanspraak aan den Koning bij gelegenheid van het nieuwe jaar. De president heeft toen tot Zijne Belgische Majesteit gezegd, dat de kamer de hulde van haren eerbied voor Z. M. voeten kwam nederleggen. «Wie heeft u regt gegeven, zegt de heer *Gendebien*, om de afgevaardigden der natie in zulk eenen vernederenden toestand te plaatsen?» Verder heeft de president gesproken van edele opofferingen, welke de Koning, toen hij de kroon van België aanvaardde, had gedaan. Dat is, volgens den heer *Gendebien*, ook al verkeerd; het is als of de eer, om over een vrijenatie te regeren, voor niets gerekend wordt. Daarbij is het niet gebleven. De president heeft tot den Koning ook nog gezegd, dat België aan hem hare onafhankelijkheid en vrijheid verschuldigd was. Welk eene lage pluimstrijkerij! De natie heeft den schat der vrijheid en onafhankelijkheid alleen aan zich zelven te danken. Maar het ergste komt nog achter aan. De president heeft mede gezegd, dat de Koning de liefde en hoogachting zijner onderdanen verworven had. De Belgen ONDERDANEN! kan het erger? Op dit punt is de heer *Gendebien* dan ook zeer gevoelig, en brengt den president onder het oog, dat hij deze met de volkssoevereiniteit geheel strijdige uitdrukking tegen den wil van den kamer der vertegenwoordigers heeft gebezigd.

Indien dus Zijne Belgische Majesteit op nieuwjaarsdag door de aanspraak van den president in eenen zoeten droom mogt zijn geraakt, zal hij er thans door de stem van den heer *Gendebien* vreeselijk nit ontwaakt zijn.

— De Koning heeft een nitstapje naar Antwerpen gedaan en heeft aldaar, alsmede te Mechelen, vaandels aan de onderscheidene korps uitgereikt. Het garnizoen van Antwerpen wordt, met inbegrip der *garde civique*, op dertien duizend man begroot.

's GRAVENHAGE, den 8ten Januarij.

Vele leden der Staten-Generaal zijn, na den afloop der eerste werkzaamheden gedurende derzelve tegenwoordige zitting, naar haren woonplaatsen vertrokken of vertrekken alsnog derwaarts. In de laatste dagen van de afgelopen week hebben de afdeelingen van de Tweede Kamer nog onderzocht de twee bij haar aanhangige ontwerpen, betreffende de belasting op goederen in de doode hand, en tot verbetering der wetten op de registratie, het zegel en de successie regten. Vooral laatstgemeld ontwerp heeft een nauw gezet onderzoek vereischt. Bij de op te vatten zitting, welke men in het begin van Februarij voorziet, zullen al reeds dadelijk, behalve de nog nader in te komen voordragten, in overweging moeten genomen worden, de navolgende nog niet afgehandelde onderwerpen:

- 1o. Ontwerp van wet, tot daarstelling eener belasting op de vaste goederen, in de doode hand bezeten.
- 2o. Ontwerp van wet, bevattende sommige wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens de regten van registratie, overschrijving en zegel.
- 3o. Ontwerp van wet, tot verbetering van de middelen op het personeel en de patenten.
- 4o. Het voorstel van de heeren *van Dam van Isselt* en *van Sijtzema*, ter het onderzoeken van uit vorige zittingen overgeblevene petitiën, en
- 5o. Waarschijnlijk het ontwerp van wet tot invoering van eene belasting op turf en steenkolen, waartoe men tot aanvulling van de middelen tot dekking der staatsuitgaven schijnt te zullen overgaan.

(Het ontwerp tot vermindering van het getal leden der algemeene rekenkamer is door de regering, naar men verzekert, opgegeven en komt niet meer in aanmerking.)

Men voorziet de voordragt van nog onderscheiden andere in gereedheid staande ontwerpen, waaronder ook de nieuwe wet op de zeep, enz.

Dezer dagen zijn achtereenvolgens een aantal wetten uitgevaardigd, welke inmiddels de laatstelijk door de beide kamers, in overweging genomen en goedgekeurde ontwerpen op de nationale militie, de oorlogskosten, de leeningswet, de verbeteringen in de accijns wetten, de verlenging der wetten tot beteugeling van woelingen, enz.

— De leeningswet aangenomen zijnde; voorziet men het berigt van inschrijving van den minister van financiën in- en de openstelling van de nieuwe vrijwillige leening.

— Sedert eenige dagen heeft men geene bijzondere buitenlandse berichten ontvangen. Nogtans verwacht men spoedig, naar het oordeel van velen, eene beslissing, welke dan ook, van onze geschillen met België. De Londensche conferentie is in de laatste dagen, naar de berichten uit die stad, druk vergaderd en er moet zich daarbij nog al eenig verschil van gevoelens, meer dan vroeger, hebben geopenbaard. Het blijkt thans, dat de zoo hoog opgewijzde *causelijkheid* der hoven zich niet verder uitstrekke dan tot er uitgevoerd behoorde te worden. Tusschen *voorstel* en uitvoeren bestaat bij hen een zeer groot onderscheid. Nogtans verkeert het zoogenaamd half officieele dagblad dezer stad, het *Journal de la Haye*, dat het artikel van den *Messenger de Gand*, omtrent eene door den Russischen gezant te Londen voorgestelde schikking, van allen grond ontbloot is.

AMSTERDAM, den 8ten Januarij.

Men verneemt dat ten gevolge van een bij ons bestuun ontvangen berigt, de *cholera* is uitgebroken te Gateshead aan den regten oever van de rivier de Tijne en te Haddington, gelogen aan de Forth Frith in Schotland, bepaald is, dat de geheel kust gerekend van de rivier de Tees en Noordelijker bewesten de Forth Frith, tot aan Edinburg, als basmet en Edinburg zelve als verdacht zal worden beschouwd en dat mitsdien de schepen, komende van de onder deze bepaling begrepen plaatsen bij derzelve binnenkomst in de havens en zeegeten van dit rijk, zullen worden onderworpen aan de respectievelijk daarvoor vastgestelde quarantaine.

ARNHEM, den 9den Januarij.

Zaterdag voorvondag heeft zich het ijs in den Rijn voor de stad vast gezet. In den Yssel was hetzelfde reeds vroeger vast gaan zitten.

Mengelwerk.

EENIGE VRUCHTEN DER FRANSCHIE OMWENTELING.

Na den val van KAREL X, wiens noodlottige ordonnantiën geheel Frankrijk in vint en vlam zelteden, werd de hoop van het grootste deel der bevolking diens uitgebroden rijks op eene gelukkigere, heilzamer brengender toekomst niet weinig gestroefd. Nu eerst zou de groote natie de zegenrijke vruchten eener lang gewenschte vrijheid smaken, en zich gerust kunnen verheugen in het uit den weg ruimen van talloze grieven, waaronder men te lang reeds had gebukt gegaan; nu eerst zou de geest des tijds zijnen heilzamen invloed in Frankrijk kenbaar maken, en het meest verlichte en meest beschaafde land van Europa met iederen dag in verlichting en beschaving nog meer totzamen; nu eerst zou men onder het genot eener duurzame orde van zaken, onder de zegeningen der heilrijkste broederschap, gelijkheid en eenstemmigheid leven, en aan alle volken ten voorbeeld strekken eener ongedwongene uitoefening van volksvoorregten en volksgeluk. Maar heeft, in bijna anderhalf jaar, de tijd dien varigen wensch, die vaste verwachting, die gegronde hoop vervuld? De geschiedenis van Frankrijk, gedurende dat tijdvak, geeft ons, helaas! het tegenovergestelde te lezen en bevestigt ons op nieuw de les der ondervinding: «verheugt u niet over hetgeen u nog zoo lig stof tot klagen kan veroorzaken!»

Vrijheid en algemeene orde stond er op de banier geschreven, die de omwenteling van Julij 1830 in Frankrijk ronddroeg; maar hoe werd die lens ten logenspreuk door het kerkeren van talloze slagtoffers eener gewetensvrijheid, die strijdig was met den uitgedrukten wil der overdraagzaamste despoten; die, in plaats van de onschendbaarheid der individuele vrijheid te handhaven, haar tot zelfs in de huizen der ingezetenen kwamen vervolgen. Hoe werd die lens van algemeene orde ten logenspreuk, daar het schier iedereen bleef, dat op de rampzaligste wijze werd verstoord; daar men hier het getrouw voldoen van schattingen weigerde, en sinds de met derzelve innig belaste ambtenaren gruwelijk mishandelde, hunne huizen plunderde, hunne bezittingen vernielde en zich openlijk tegen de handhaving der wetten verzette. Heeft

Paris zelf, het middelpunt der revolutie, niet tienmaal in den loop van een jaar, ten rampzalig schouwspel van eenen gewapenden volksopstand verstrekt, waardoor het bloed der Franschen herhaaldemalen door Fransche handen werd vergoten? Maar deze tooneelen moesten de voorspelen zijn eener zonder haan minnet te verkrijgen orde van zaken! Had de tijd het tegendeel slechts niet bewaarheid, hoe volgaarne zouden wij, schoon met tranen in de oogen, amen zeggen op deze tegenbedenking. Men sla het oog op *Eyon* en andere oproerige plaatsen, om zich te overtuigen, dat het in plaats van voorspelen wel degelijk vijf bedrijvige treurspelen zijn geweest, die de omwenteling van Julij tot hiertoe heeft opgeleverd. — En ging het wel anders met de herstelling van talloze opgeworpen grieven, met de bevordering van algemeen volksgeluk en welvaren? Tot welk eene diepte van ellende, van verdeeldheid, van factiezucht, van vervolgingsgeest, van haat en nijd, van trouweloosheid en zelfverblinding is het meerendeel der zoogenoemde groote natie, sedert Julij 1830, niet weder vervallen! Gebukt onder eenen last van belastingen en tot het goedmaken van uitgaven gedwongen, waartoe men gedurende de herstelling van het nu voor eeuwig verbannen Bourbonische huis nimmer verbonden was, zuchten handelaar en fabrickant, landeigenaar en pachtver over het kwijnen van de bronnen huns bestaan; terwijl er in zestien maanden meer bankroeten zijn uitgebroken, dan in vijftien jaren der restauratie. In het bestuur van 's lands geldmiddelen zonden verbeteringen plaats hebben, ter bevrediging van den algemeenen volkswensch; verkwisting en omslagtigheid zouden plaats maken voor vereenvoudiging en zuinigheid. Maar de revolutie kostte 1300 millioen zonder oorlog en de restauratie slechts duizend, met eenen buitenlandschen oorlog. De restauratie zilverde de achterstallige schulden der vroegere omwenteling aan; de revolutie van Julij vergrootte de dagelijksche schulden hoe langer hoe meer. De restauratie nam hare toevlugt, ter bestrijding harer uitgaven, niet tot den verkoop der domaniale goederen; de revolutie van Julij verkoopt ze voor een spotprijs. De restauratie verdeelde naar billijke evenredigheid de belastingen en vrijwaarde de behoeftigen voor derzelver drukkenden last; de revolutie van Julij sluit den armsten daglooner zelfs niet uit van het torschen dier bezwaren, en dwingt hem zelfs, met eene ijskoude onmedoogendheid, tot het vervullen van onvervalbare verplichtingen.

Gedurende de regering van *LODEWYK XVIII* en later nog, was *Frankrijk* buiten 's lands geëerd en inwendig welvarende en rustig. Het behoefde zich naar den wil eener naburige mogendheid te schikken; het verdedigde de staatkundige ijverzucht van *Engeland* niet bij de voorbeeldige overwinning van *Alviers*: zich met regt verhoovaardigende op hetgeen *KAREL V* en *ROBERT IV* te vergeefs beproefd hadden. Maar wat verrigtte *Frankrijk* roemrijks na de omwenteling van Julij? De opstand in *Italië* vermogt *Oostenrijk*, volgens de verklaring van het nieuwe ministerie, niet te keer te gaan; maar *Oostenrijk* volvoerde zijn plan en *Frankrijk* zag het aan zonder er zich tegen te durven verzetten. De *Polen* waren, volgens de uitgedrukte meening der Fransche natie, billijketwijze tegen *Rusland* opgestaan; hun moed verdiende den uitbundigsten lof; hunne onderneming vorderde hulpbetoon; maar het bleef bij lof en de eenige hulp bestond in geldelijke bijdragen. De vijftig duizend man naar *België* tot hulp van den zwakken *LEOPOLD*, en op zijne bede, gezonden, moesten terug trekken op den uitgedrukten wil van *Engeland*.

Waar schuilt dan het volksgeluk, de volksgrootheid die de omwenteling van Julij voor *Frankrijk* zou te weeg brengen? In het rijk der idealen, in de droombeelden eener verhitte verbeelding, in het geloof eener alle godsdienstig geloof verzakende revolutie-partij.

In *Frankrijk* was welvarend, maar zucht thans onder talloze volksrampen, het onrust inwendigen vrede, maar wordt nu verscheurd door inwendigen oorlog; het werd benijd door de mogendheden van *Europa*, maar bukt thans voor hunnen wil; het genoot het tegenwoordige met blijdschap, en kon zich over een helder verschiep in de toekomst verheugen; thans maakt het heden *Frankrijk* hoogst beklagenswaardig en de toekomst doet hetzelve van schrik terug deinzen.

En zijn die vruchten niet genoegzaam dezelfde voor het diep ellendige *België*, dat zich zonder wettigen grond aan het regerings-bestuur van een vorst heeft onttrokken, die geene andere zorgen kent dan het geluk zijner onderdanen? Zulke vruchten leveren de revolutien van Julij en *Atignis* op; maar daarom bleef *Nederland* ook anti-revolutionair; deelen schaarde dezelve wijzen en voorzigtiger inwoners zich al digter en digter om den troon van *WILLEM* den standvastigen; daarom versterkten zij elkander in ons ware vrijheid kweekende vaderland meer en meer in de overtuiging, dat het gemakkelijker is om de omwenteling te voorkomen, dan om de omwenteling te herstellen en zelfs te voorkomen. Het is er uit gekomen, dat de regering van den koning en de regering-bestuur bestaan heeft of immer bestaan zal bestaan, geheel vrij van gebreken en vrij van verkeerde handelingen.

Zeer vrije vertaling der *CANTATE*, uitgevoerd den 31sten Decem-
ber 1831, bij gelegenheid van het Feest, door de stad
Brussel aan Zijne nog niet erkende Majesteit *LEOPOLD I*,
gegeven.

Schep moed, mijn Vaderland! blijf zonder aarzling hopen!
Leg af uw kleed van bitteren rouw!
De toekomst zet u 't perk van ruimen voorspoed open,
En waarborgt, eeuwen lang, u 't schitterendst staatsgebouw!
Het Belgisch koningshulke, ofschoon door storm beloopt,
Vand redding, hulp en steun door Frankrijks broederman.
Geen *WILLEM*, hoe geducht, mogt *LEO's* zetel sloopen,
Gevest op moed en deugd en conferentiezijn.

KOOR.

O Gij, die, schoon den hazen lijkend,
In looplust en in schuchterheid,
Met Belgisch nieuwe rijkskroon prijkend,
Ons echt nieuwmodisch heil bereidt:
Ontvang, o *LEOPOLD*! den lof van onderzaten
Die op uw wijs bestuur, als kalveren zich verlaten.
Ons lot is in uw vaderhand!
Ei toon u steeds der Belgen vader,
Ei voer, door uw gemengd verstand,
Ons, nog niet regt gelukkig land,
Het toppunt van geluksstaat nader,
Eer ligt uw vorstlijk hulke strand!

DUO.

A.

Elk onzer weet er van te spreken
Hoe fier ge u toont in 't oorlogsveld!

B.

Uw bloed, gelijk aan waterbeken,
Spaart gij, voor 't Belgisch volk, het liefst, als zuinig held!

A. en B.

Met vreugde en luide jubelsangen
Heeft 't volk u als cadeau ontvangen
Van Englands gulle brenngunst.
Uw komst per stoomboot, zo vol glorie,
Staat reeds geboekt in 's lands historie,
Als nieuw bewijs van Britsche kunst.

KOOR.

Om ons hebt gij het oord begeben,
Waar 't lot u 't zoet genieten deed
Van 't laatste en maklijkst vorsten-leven;
Om ons heb ge u ter prooi gegeven
Aan angst en schrik en foltrend leed:

Daarom rijzen,

Bij 't bewijzen

Van de erkentenis, u gerigt,

Onze klanken,

Om te danken

U voor zoo veel liefde, uit pligt;

Daarom kreont u:

En beloont u

HYMEN straks met mirths-groen;

Daarom zal het u gelukken

MIETJE PHILIPS aan 't hart te drukken,

Als het strookt met haar fatsoen:

Wat een leven

Zal dat geven,

Als die hoop zich vaster grondt!

O dan zingen,

O dan springen

Belg en Frank als broers in 't rond!

ARNHEM, den 8sten Januarij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 2 Jan. 2 El 8 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 40 D

Den 9 dito 2 El 6 Palm 0 Duim.; gewassen 40 Duim; gevallen 20 D

Te *WINDERSWYK* is den 5den Januarij 1832, in den hoogen
ouderdom van 95 jaren en ruim 4 maanden, onverwachten zacht
ontslapen de Heer *JAN VAN WULLEN*, seder
den jaer 1775 Weduwnaar van Vronwe *ELISABETE*
SCHUTTE

